

ГЕРМАНСКИТЪ ТАНКОВЕ ПРОБИЛИ ЛИНИИЯТА „СТАЛИНЪ“

Хиляди избити съветски войници, отдали се на партизанска война. При Смо-
ленскъ двата края на „клещитъ“ се очертавали.

КАКВО СТАВА ВЪ УКРАИНА. ЧЕРНОВИЦЪ ПРЕВЗЕТЪ.

Ню-Йоркъ 7. „Наши-
налъ Бродкястингъ Към-
пани“ съобщава, че един-
ствената голъма новина
относно хода на военни-
тѣ действия отъ тази
сутринъ е тази, че следъ
получаването на докла-
дитѣ на американскитѣ

дописници отъ Иранъ,
Турция и Швеция се
твърди, че германскитѣ
танкови колони сж про-
били вече на нѣколко
мѣста укрепената линия
Сталинъ. Предъ тази ли-
ния германскитѣ войски
се отдали на разчиства-

нето на терена, който
билъ пълненъ съ трупо-
ветѣ на хиляди убити
съветски войници, отда-
ли се на партизанска
война. Изчистването на
терена продължава сис-
тематически и съ голѣ-
ми успѣхи.

При Смоленскъ ясно
се очертавали двата края
на едни голѣми „клещи“
които биха били стис-
нали най-добрата частъ
на съветската армия.
Първитѣ германски бро-
нирани коли настѣпва-
ли вече къмъ Смоле-
нскъ отъ северъ, а дру-
гитѣ отъ къмъ югъ.

Съ напредването въ
съветска територия
на германски войски,
сж се увеличавали и
жестокоститѣ на ГПУ
Отъ Анкара сжщо

Украйна били се за-
честили схваткитѣ меж-
ду групитѣ подпалва-
чи, които изпълнява-
ли наредбитѣ на Ста-
линъ. Често пжти укра-
инскитѣ селяни под-
карявали своитѣ стада
и ги криели въ го-
ритѣ.

Споредъ последнитѣ
сведения отъ Будапе-
ща и Букурещъ унгар-
скитѣ и ромънски вой-
ски победоносно сж
влѣзли въ Черновицъ,
столицата на северна
Буковина. Градътъ
обаче е билъ подпа-
ленъ отъ отстъпващи-
се съветски войски.

ВЪ ВСИЧКИ СТРАНИ СЕ ОБРАЗУВАТЪ ДОБРОВОЛЧЕСКИ ОТРЯДИ ПРОТИВЪ БОЛШЕВИЗМА Англия подъ непрекъснатия огънь на германскитѣ самолети

Загребъ 7 Първитѣ гру-
пи доброволци, които ще
се биятъ противъ болше-
вицитѣ, ще отпжтватъ
за фронта тази седмица.
Между тия доброволци се
намиратъ нѣколко спе-
циалисти авиатори.

Хага 7 Тукъ е образу-
ванъ доброволчески кор-
пусъ, съставенъ изключи-
телно отъ холандци меж-
ду които и много холанд-
ски офицери. Въ цѣла
Холандия сж образувани
82 клона за записване
на доброволци, които ще
воюватъ противъ бол-
шевизма.

Берлинъ 7 Въ ту-
кашнитѣ политически
срѣди се смѣта, че
следъ 12 дневнитѣ
битки на източния фро-
нтъ, съветската армия
е съвсемъ разнебита-
на.

Берлинъ 7 Нашитѣ
бойни самолети, освенъ
че действуватъ по еди-
нъ много ефикасенъ на-
чинъ противъ неприя-
телскитѣ кораби, про-
дължаватъ непрекъсна-
то да държатъ англий-
ския островъ подъ своя
убийственъ огънь. Из-
точнитѣ и юго-източни

брѣгове на Англия бѣ-
ха успѣшно бомбарди-
рани. Бѣха бомбарди-
рани много пристанища
и аеродруми.

Виши 7 Въ Сирия
англичанитѣ сж пред-
приели широка офан-
зива. Водятъ се ожес-
точе н и сражения.
Следъ падането на
Палмиръ англичанитѣ
завзеха и поста № 4

ЗА ПОЗЕМЛЕНАТА РЕФОРМА въ Словашко

Братислава 7. Както се
съобщава, установени сж
важни принципи за по-
землената реформа въ
Словакия. Споредъ тия
принципи, земята трѣбва
да принадлежи на тогова,

който я обработва. Уреж-
да се нова правна про-
цедура за въвеждане на
селянитѣ въ владение на
тѣхнитѣ земи, за да иматъ
тѣ чувството, че сж по-
лучили земитѣ си по бе-
зупреченъ начинъ и като
признание за тѣхната ра-
бота за народа, държа-
вата и стопанството.

СВИКВАНЕТО на 25-то Народно Събрание

София (по телефона)
Негово Величество Царя
днесъ подписа указъ за
свикването на 25-то обе-
кновенено Народно събра-
ние на втора извънред-
на сесия, на 9 т. м. срѣ-
да, Указътъ ще бжде пу-
бликуванъ въ утрешния
брой на Държавенъ вест-
никъ.

Министрътъ на вътреш-
нитѣ работи, г. Габровски
въ връзка съ това нареди
телеграфически до всички
областни директори да
бждатъ уведомени народ-
нитѣ представители. За-
седанието ще бжде отк-
рито въ 15 часа. Минис-
теръ председателя г-нъ
проф. Богданъ Филовъ
ще прочете указа за на-

срочването на сесията,
следъ което ще се гласу-
ва дневния редъ. Народ-
ното събрание въ тази
сесия ще се занимава съ
извънредния бюджетъ на
държавата и съ нѣкои
твърде спѣшни законо-
проекти.

Прага 7. (Цепсъ) Гра-
дътъ Прага подпомага
развитието на спорта не
само съ наемането на
мѣста за спортни игри-
ща, но всѣка година раз-
дава между пражскитѣ
спортovní клубове и зна-
чителни суми въ формата
на субсидии. Сжщо така
и тази година еъ бюдже-
та е опредѣлена сумата
150,000 крони за спорта.

ПАНИЧЕСКОТО ОТСТЪПЛЕНИЕ на съветскитѣ войски

Берлинъ 7 Болшевиш-
китѣ армии бити въ об-
ластъта на Припетъ се
оттеглятъ къмъ линията
Сталинъ. Германската те-
леграфна агенция се на-
уѣва, че подъ натиска на
германскитѣ войски и
понѣ непрекъснатото на-
падение на въздушнитѣ
сили много малки части
отъ отстъпващитѣ съвет-
ски войски щѣли да сти-
гнатъ до тази линия. Но
и тя била вече пробита
на нѣколко мѣста.

Споредъ германскитѣ
военни, линията Сталинъ
не представлява сериозна
отбрана за германскитѣ

М-ръ председателя

г. Филовъ при Н. В. Царя
София 7. Днесъ Н. В.
Царя прие на докладъ ми-
нистеръ председателя г.
проф. Богданъ Филовъ.

войски. По цѣлата линия
съветскитѣ войски били
на оттегляне. Следъ всѣ-
ко сражение тѣ отстъп-
вали въ безпорядкъ пре-
следвани отъ германскитѣ
самолети, които причина-
вали страшни поражения
между бѣгащитѣ колони.

АДОЛФЪ ХИТЛЕРЪ за бедствуващитѣ въ България

София 7. Вчера новиятъ
германски пълномощенъ
министеръ въ София г-нъ
Бекерле посети министра
на външнитѣ работи г-нъ
Иванъ Поповъ и му съ-
общи за подаренитѣ 500
хил. лв. отъ германския
водачъ Адолфъ Хитлеръ
за пострадалитѣ отъ по-
следнитѣ бедствия бедни
български граждани.

Ню-Йоркъ, 7. Днесъ Исландия
бѣ зазеята отъ американскитѣ
морски сили.

Баронеса Рихтхофенъ за малкитѣ добруджанчета 100.000 лв. за детски домъ въ Добруджа

София 7 (по телефона).
По инициатива на съпру-
гата на бившия германски
пълномощенъ министеръ
въ София баронеса Роза-
на Рихтхофенъ, се е съб-
рала сумата отъ 100,000
лева за подпомагането на
малкитѣ добруджанчета.
Комисията, която подпо-
мага г-жа Рихтхофенъ при
събирането на сумитѣ е
пожелала да бждатъ по-
дарени на Съюза за за-
крила на децата въ Бъл-
гария за основаването на
единъ дневенъ детски
домъ въ Добруджа.

За голѣмия интересъ и
грижи за българскитѣ де-
ца Съюзътъ за закрила
на децата въ България е
прозвъгласила г-жа Рихт-
хофенъ за свой почетенъ
членъ.

Отъ Д-ръ АТ. ПОПОВЪ
народенъ представителъ

ДА ПОДКРЕПИМЪ ДЪРЖАВНИЯ ЗАЕМЪ

(Статия, написана нарочно за в-къ „Добруджански гласъ“)

Нашата държава въ рѣдки случаи е прибѣгвала до вътрешни държавни заеми. При всички почти затруднения тя е търсила най-често начини да посрещна нуждите на държавното управление отъ своитѣ редовни приходи.

Изключителнитѣ времена, които преживѣваме днесъ, наложили на нашата държава огромни разходи. Тия разходи сѫ свързани съ народната и държавна отбрана, тѣ се наложили поради голѣмата нужда да се взематъ всички необходими мѣрки за гарантиране на нашата национална независимостъ и сигурностъ, тия разходи се правятъ поради тежката военна обстановка, въ която се намира нашата държава и цѣлия свѣтъ.

Мобилизирането на голѣма частъ отъ нашата войска, нейното редовно и добро продоволствуване, новосъздаденитѣ нужди на нашия държавенъ и стопански животъ и тѣхното навременно задоволяване, при съединяването на новоосвободенитѣ български земи и тѣхнитѣ голѣми нужди въ продоволствено и стопанско отношение, всичко това изисква срѣдства отъ българската държава, които тя трѣбва да даде. И тя ги дава, защото организирането и закрепването на нова и велика България изисква това.

Ето защо, Министерствътъ на финанситѣ биде принуденъ да прибѣгне до обявения вътрешенъ държавенъ заемъ. Той, и българската държава отплатиха зовъ къмъ цѣлия български народъ да подкрепятъ собствената си държава въ тия трудни моменти, като вложатъ своитѣ спестявания въ тоя заемъ. Той се сключва при най-благоприятни условия за всѣко спестяване: внесенитѣ частици суми омихвени съ 5 на сто отъ деня на внасянето имъ, се превръщатъ на 15. I. 1942 година въ анюитетенъ заемъ представянъ въ облигация, носящи 5 на сто лихва, платима въ края на всѣко шестмесечие. Тия условия сѫ едни отъ най-благоприятнитѣ за всѣко вложане на спестяванията на българския гражданинъ.

Дългъ е на българското население да се отзове съ готовностъ въ подкрепа на тоя заемъ като запише колкото е възмож но повече отъ своитѣ спестявания въ него. Съ това всѣки ще подкрепи собствената си държава, ще улесни нейнитѣ грижи за сигурността и спокойствието на народа, ще заздрави и осигури нейнитѣ дей-

ствия разпространени вече върху всички исторически земи на българския народъ. Високото гражданско съзнание на всѣки българинъ му налага да схване и разбере, че силата и здравината на неговата държава е единствената гаранция за имота и живота на всѣки българинъ. Да вложимъ нашитѣ спестявания въ държавния заемъ, значи да гарантираме по най-сигуренъ и доходенъ начинъ нашето имущество, да осигуримъ силата и бъдещето на държавата, да заздравимъ нейното единство, което е гаранцията за лич-

ния и общественъ напредѣкъ на всѣки отъ насъ.

Ние вѣрваме, че това високо гражданско съзнание живѣе въ душата на всѣки българинъ и той съ готовностъ ще подкрепи своята държава, единствената основа за личенъ общественъ, стопански успѣхъ на всѣки българинъ. Да подкрепимъ държавния заемъ, та по тоя начинъ всѣки отъ насъ да изцѣлимъ своя свещенъ дългъ къмъ държавата ни и да даде своя дѣлъ за защита върховнитѣ интереси на народа.

петролопроводитѣ отъ Киркукъ до Срѣдиземно море

Въ последно време за войната въ Иракъ се писа твърде много, обаче, за петролопроводитѣ и за градъ Киркукъ и какво представляватъ тѣ всѣки се е запиталъ, но малцина сѫ имали възможностъ да научатъ, че петролопровода, по който тече минерално масло и стига до Срѣдиземно море се простира отъ обширнитѣ петролни полета на Киркукъ презъ пустинята на Месопотамия и долината на рѣка Иорданъ до морето. Дължината на този „пайпъ лайнъ“ както наричатъ англичанитѣ петролопровода, е 619 английски мили, което прави повече отъ 1,000 км. Той води отъ Киркукъ до Хайфа. Обаче има и другъ петролопроводъ, който минава презъ Сирия и стига до Триполи. Той е съ 100 мили по късъ. Пътя на петролопровода отъ Киркукъ до Хайфа е контролиранъ отъ 8 наблюдателни поста. Тукъ обикаля непрекъснато съ аеропланъ добре обученъ технически персоналъ, който контролира помпенитѣ инсталации и държи връзка съ централната станция по телефона или радиото. Тѣзи постоянни издигнати въ пустинята сѫ далечъ отъ всѣкакъв населенъ пунктъ и нѣматъ никакви имена, а сѫ означени само съ номера. Така напримеръ, до поста 3 двата петролопровода вървятъ паралелно и отъ тукъ се раздѣлятъ къмъ Триполи и Хайфа.

Интересно е да се зане, че на този грандиозенъ петролопроводъ диаметъра на тръбитѣ е 30 см. и че е подземенъ, като дълбочината му варира отъ 1 до 2 метра. Само телефонната линия, която е надземна и служи за връзка между постовѣтъ, издава сжиче-

ствуването му.

До последнитѣ години, Киркукъ е билъ малко селце, обитавано само отъ кюрдитѣ. Сега градътъ е модеренъ, съ жилищни и административни по-мѣщения, снабдени съ апарати за изкуствено охлаждане на въздуха. Върѣки голѣмитѣ горѣщини въ този градъ, чуждестранната колония, за приятно прекарване на времето е създала плацове за тенисъ и басейни, особено привечеръ посещавани извънредно много. Дирекцията на Иракското петролно д-во, която се намира въ Киркукъ, има около 150 души чиновници — американци и етропейци. Работницитѣ пъкъ при петролнитѣ извори сѫ около 1000 души и то мѣстни жители.

Самитѣ петролни извори сѫ отдалечени единъ отъ другъ на километри. Следъ каптирането имъ, естествено налѣгане е толкова голѣмо, че безъ помпи и безъ специални инсталации петрола е изтласканъ до постъ № 1. Близко до поста е и „разсадника на петролнитѣ резервоари“, които разпрѣснати сѫ покрили цѣлата околностъ. Отъ тѣхъ чрезъ специални дизелови помпи петрола е препратенъ къмъ постъ № 2 и така натакъ до Срѣдиземно море. Интересно е, върѣки, че всѣки денъ протичатъ отъ изворитѣ въ Хайфа, Триполи по 12,000 тона петролъ, по цѣлия пътъ не бихте могли да видитѣ и следа отъ него.

Изворитѣ на Киркукъ сѫ познати отъ най-старо време и до днесъ тѣ придобиватъ особено значение. И затова очитѣ на много голѣми държави сѫ обърнати къмъ него.

ТЕЛЕГРАФО-ПОЩЕНСКА СТАНЦИЯ — ДОБРИЧЪ

Обявление № 4180

Обявява се на интересующитѣ се, че на 9. VIII. 1940 год., въ 15 часа, въ помещението на Добришката телеграфо-пощенска станция ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на предприемачъ пренасянето на пощата по пощенския пътъ Добричъ — гара Добричъ и обратно за време отъ една година.

Девизната цена е 2,400 лева месечно. Залогъ за участие въ търга се иска 2880 лева.

Желаящитѣ да взематъ участие въ търга трѣбва да взематъ участие въ търга трѣбва да представятъ документитѣ предвидени въ чл. 136, буква „а“ и „б“ отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Търгътъ ще се открие въ 16 часа, а офертитѣ и документитѣ за правоучастие въ търга ще се приематъ до 16 часа.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията на горната телеграфо-пощенска станция.

Добричъ, 4 юлий 1941 година.

362—1

ДОБРИШКАТА Т. П. СТАНЦИЯ

„ДОЙЦЪ“

ЗА ПОМНЕТЕ!

само ДОЙЦЪ моторъ

най-голѣмата германска фабрика

„DEUTZ“

ВНИМАНИЕ! пристигнаха ни ВНИМАНИЕ!

всички видове жби за вършачки американски и европейски: всички видове мотори, трактори, електромотори, земеделски машини, водопроводни и електрически материали при

СТЕФАНЪ П. СМОНОВЪ

ул. „Князь Симеонъ Търновски“ 48 — ДОБРИЧЪ
Телефонъ № 166

Представителъ за Добруджа на мотори и трактори

356—10

„ДОЙЦЪ“

Д-ръ КЪНЧО ДЖОРОВЪ

се установи на ЧАСТНА ПРАКТИКА

ПЛОЩАДЪ 70 № 8 (ДО СТАРИЯ ОРЪХЪ) 361-8-7

СТАРАТА К ЖЩА

Въ онова време ние не знаехме още да сирѣгаме гягола обичамъ, нито подозирахме, нито разбирахме смисъла на думата любовъ. Но това не ни пречеше да обичаме нѣщата и хората съ цѣлото си същество. Ние не припнудено и естествено се сраствахме съ любимитѣ ни нѣща и тѣ ставаха нераздѣлна частъ отъ самитѣ насъ. Така ние ги обичнахме, както обичаме себе си.

Въ онѣзи години много нѣща ни бѣха скъпи, но повече отъ всичко бѣхме привързани къмъ нашата стара кжца. Тя не бѣ красива, нито много голѣма — на пръвъ погледъ, тя съ нищо не предразполагаше, но ние всѣ-

кога се чувствувахме въ нейната сѣнка горди, съ повишено само-чувствие и смѣли.

Нашата стара кжца имаше едно предимство предъ всички други нѣща и мѣста, която боготворѣхме по свойски: тя бѣше стара, много стара и въ нея живѣше баба, нашата любимка, най-сладкодумната и мѣдра жена, която знаеше да другарува съ насъ и единствена умѣеше да ни говори съ езика на нашитѣ сърдца.

Надвечеръ, когато старата ни кжца, следъ като до умора се бѣхме катерили по стобора на просторния ѣ дворъ и до премявяване бѣхме лудували въ него, се възправаше предъ насъ, като

скжпо привидение на миналото, нѣщо трепване въ сърдцата ни и ние за стотенъ пътъ започнахме да я оглеждаме, да я съзерцаваме и да ѣ се радваме. Ние се заглеждахме въ нейния отворенъ и нишокъ прустъ, който всѣкога ни приотгяваше въ дѣждиво време, спирахме уморенъ погледъ на чардака ѣ, съ откритъ изгледъ къмъ двора, после на стѣлбицето ѣ, което винаги напѣвно скърцаше подъ краката на баба. Голѣмитѣ ѣ дървени греди приковаха погледитѣ ни и ние се замислѣхме, безъ сами да знаемъ защо. Какъ здраво тѣ подпирала старата кжца, накриена като нѣкоя огромна и приказна гжба! Огрозгани отъ дѣждовѣтъ и отъ времето, нѣкои отъ тѣхъ малко наклонени подъ тежестта на кжцата, а можеби и подъ тежестта на времето тѣ все пакъ дър-

жаха на здравитѣ си старчески мѣлени и кжцата и пепелта на годинитѣ които бѣ циментирала покрива ѣ.

Здрачътъ припаднаше и като гжста мжгла тежеше надъ града, а ние стоиме, уморени и зашеметени и съ още по-голѣмо устрѣвение внизахме погледи въ старата кжца, нѣкога изоставено гнѣздо, днесъ пакъ оживена отъ нашия смѣхъ и пѣсни. Ето каменното и стѣпало и тревасалия калдърѣмъ, който изглеждаше къмъ него, нажбенъ и проясненъ, но загладенъ и лѣснатъ отъ времето. А навеситѣ ѣ, като огромни клепачи, натежали отъ сълзи, хвърляха тайствена сѣнка, която разстѣше, за да се стопи съ настѣпващата нощъ.

Всичко това винаги ни спомняше за далечното старо време, за което баба всѣкога ни говорѣше

съ умение и мжка. На това отлетѣло време нашата стара кжца бѣ живъ споменъ — тя го криеше въ себе си, тя ни го откваше съ чудна сила, за да ни държи въ неговата сѣнка като магносница.

— Нѣкога тукъ е имало гробище — често ни разправяше баба. — Но това българско гробище изчезнало, когато дошли поробителитѣ ни. Разорали го тѣ, после го разтроили съ кжщи. Тамъ пъкъ били старото селище, но и отъ него днесъ не е останало поменъ. Баиратъ, дето се вижда, хе тамъ, билъ залесенъ, а далече задъ него имало непроходими гори. Две рѣки протичали отъ тѣхъ, сръщали си при Канлъ — дере и отъ тамъ изтичали къмъ Дунава. Сега и рѣкитѣ сѫ пресъхнали, и кървавото дере го нѣма, и хората, които сѫ живѣли по тѣзи мѣ-

Дирижирано земеделско стопанство

Общо е впечатлението, че заедно с захождането на либерализма, изпъкна и се насажда все по-вече и по-нашироко, както дирижираното стопанство, така и дирижираната размяна. Не навъскжде разбира се, тъй промяна е еднаква. Докато сжщата въ Русия, напр. е насадена сто процентово, въ Германия и Италия се стреми вече към надмощие; въ останитъ държави още едва се проявява. Подчертава се всъки случай, че дирижираното или направляваното стопанство, се явява като съпътникъ на авторитарното управление. И колкото сжщата е въ по-силна и строга форма, толкова и дирижираността е по-лесна и по-широко приложима.

Правятъ се опити обаче, както казахме и по-горе, и при демократичнитъ политически управления, а ние не сме останали много назадъ въ това отношение. Нещо по-вече, поради изключителнитъ времена, които преживяваме понастоящемъ, ние значително сме напреднали вече въ това отношение, съ явно желане и тенденция да отидемъ и по-далече.

Трѣбва да отбележимъ сжщо така, че отидѣли добри резултати имаме особено въ областта на размяната, добити макаръ и съ цената на голѣми усилия и най-главно, благодарение на изключителнитъ мѣрки, съ които днесъ се управлява страната. Въпросътъ, който искаме да поставимъ тукъ е: дали при нормално време, направляваното или плановото стопанство, е изгоднo и приложимо за нашето национално стопанство и по-специално за нашето земеделско производство.

Никой не може да отрече че дирижираното, или планово стопанство, до толкова, доколкото сжщото е могло да се въведе въ авторитарнитъ държави, е дало отлични резултати и благодарение на това, то се е наложило на либералния режимъ, приложенъ съ една разумностъ, би далъ и въ насъ положителни резултати. Още по-вече, като се има предвидъ, че голѣмитъ държави въ Европа, съ най-голѣмитъ консумативни и производствени възможности, съ които ние именно търгуваме, а именно Германия и Италия, сж възприели вече тоя режимъ.

Едничката трудностъ при насъ ще се яви при самото приложение и то поради причини, които сж отъ различно естество. Първата прѣчка ще дойде отъ тамъ, че нашето политическо управление, не е пригодно за едно направлявано стопанство. Промѣната въ по-

литическото управление, ще трѣбва да предшества промѣната въ стопанското управление. Втората трудностъ ще дойде отъ нашия характеръ, мжчно подаващъ се въобще на дирижировка и дисциплина. Ние удобряваме и можемъ да се радваме на всѣко едно проявление, въ което изпъкна строгия редъ и дисциплината, обаче, тежи ни твърде много, когато трѣбва да я изпълнимъ. А най-важната прѣчка и то за въвеждането на плановото земеделско стопанство, ще дойде отъ тамъ, че нашитъ земеделски стопанства сж преимуществено консумативни, които се организиратъ само съ огледъ задоволяването на най-належащитъ нужди на едно селско земеделско домакинство. Следователно, при всички тия стопанства, ние имаме наложенъ планъ по строго опредѣлени обстоятелства, които не можемъ да измѣстимъ съ други планъ. Ние не можемъ да дойдемъ и до едно райониране на земеделскитъ култури, съ малки изключения, тоже по сжщитъ причини, че всѣко консумативно земеделско стопанство ще трѣбва да си произведе всичко, или почти всичко, каквото му е необходимо за неговото стопанство и за неговото

домакинство.

Етъ защо, когато имаме всички други благоприятни условия за едно планово, за едно дирижирано стопанство, въ областта на земеделското производство, то ще бжде значително ограничено, като засега предимно производството на ония земеделски артикули, които иматъ широко пазарно значение и по специално артикулитъ предназначени предимно за външнитъ ни пазари.

По тия именно съображения и доводи, ние смѣтаме, че за сега поне, едно пълно дирижирано стопанство въ насъ е невъзможно, особено въ областта на земеделското производство. Но ако сжщото ни се наложи, трѣбва да се иматъ предвидъ непременно предпоставкитъ, които споменахме по-горе и да се приложи частично предимно спрямо производството за износъ.

Българскиятъ народъ има силата — морална и материална, и волята — стопанска и неизмѣнна, и правото — на животъ и социално равенство, и готовността — да изгори въ борбата, но да осъществи величието на България.

ДЕВИЧЕСКО ПРОФЕСИОНАЛНО УЧИЛИЩЕ

Отъ една година въ гр. Добричъ е открито девическо професионално училище издържано отъ женското благотворително д-во „Майчини грижи“. Училището се помѣщава въ зданието на първоначалното училище „П. Р. Славейковъ“.

Условия за записвания: ученичките трѣбва да иматъ завършенъ III-й прогимназиаленъ класъ. Курса въ училището е три годишенъ. Таксата се опредѣля отъ д-вото, като крайно беднитъ се освобождаватъ.

Първата година се изучаватъ следнитъ предмети: теория горни дрехи, практика горни дрехи, теория бѣли дрѣхи, практика бѣли дрѣхи. Бродерия, български езикъ, френски езикъ, материалознаване, смѣтководство, готварство съ домакинство, рисуване, пѣне и гимнастика.

Втората година: сжщитъ предмети, като вмѣсто материалознаване се изучава история на облеклото и хигиена.

Третата година: застъпва се изключително теория и практика, горни дрехи, гражданско учение, професионално законо-

дателство и останалитъ технически предмети.

Следъ свършването на третата година полага се изпитъ предъ пратеника отъ М-вото на Търг. Промисл. и Труда.

Завършилитъ успѣшно ученички получаватъ дипломи отъ съответното училище. За да иматъ право завършилитъ това училище, свободно да упражняватъ получения занаятъ, трѣбва да стажуватъ една година въ ателие признато отъ занаятчийското сдружение следъ което полагатъ майсторски изпитъ предъ Търговско-индустриалната камара и получаватъ майсторски свидетелства съ право, свободно да упражняватъ получения занаятъ и да откриватъ ателие.

Занятията се водятъ отъ добре подготвенъ персоналъ назначенъ отъ м-вото на Търговията Промисл. и Труда.

Знанията, които се получаватъ въ тия училища сж солидни, защото девицата излиза добре подготвена за живота и годна да се справи съ всички трудности.

ЗАПОЧВА СЕ МАСОВЪ СТРОЕЖЪ НА ТОРИЩА

Благоприятнитъ пазарни условия за нашето земеделско производство и увеличениитъ нужди на обединена България налага да се положатъ всички усилия, за да се увеличи бързо това производство.

Едно отъ най-достъпнитъ средства за увеличаване на земеделското производство, което е добре познато на всѣки земеделецъ, с торенето на работнитъ земи. Наистина, съ дългогодишни опити у насъ е установено, че съ правилно отглеждане и разумно торене, доходътъ отъ нѣкой окопни култури, като царевичата, слънчогледа, цвѣклото, картофитъ и др. може да бжде увеличенъ съ повече отъ 50 на сто. Освенъ това, всѣки, който живѣе на полето е наблюдавалъ, че поради силно изтощаване на работната земя и при най-благоприятни години, съ изобилни валежи, посѣвитъ, на много мѣста у насъ, оставатъ рѣдки и слаби.

Въпрѣки тези очевидни истини, на тора и на торенето земеделцитъ не обръщатъ достатъчно внимание. И днесъ, още въ голѣма частъ отъ нашитъ заселени мѣста, оборскиятъ торъ се изхвърля край селото, като излишенъ, или се оставя и става изворъ на болести.

Първото условие, за да се повиши чувствително производството отъ земята у насъ е да се събере въ непропускливи торища всички оборски торъ, който днесъ се разпилява и прехосва и следъ това да се използва за наторяване на нивитъ. По сжщия начинъ трѣбва да се постѣпи и съ всички органически и други отпадаци, съ които може да се тори.

При такива условия, изграждането на отговарящи торища отъ всички земеделски стопанства, които притежаватъ добитѣкъ, за запазване отъ разпиляване на оборския торъ и по хигиенически съображения и временно снабдяване съ евтини изкуствени торове на нашитъ земеделци, е една отъ много

важнитъ задачи за разрешаване на нашето земеделие.

Разрешаването на тази задача трѣбва да стане планомерно, съ общи усилия и както повелява законътъ за възстановяване и подържане производителнитъ сили на работната земя.

Принципитъ, легнали въ този законъ сж:

1. Оборскиятъ торъ и другитъ отпадаци материали, съ които може да се тори, се употребяватъ само за торене, като се забранява тѣхното унищожаване по какъвто и да било другъ начинъ.

2. Стопанствата, които държатъ добитѣкъ и общинитъ се задължаватъ да си изградятъ торища, по планъ, даденъ отъ агрономитъ.

3. Изграждането на торищата ще стане на етапи, въ опредѣленъ срокъ, за които се даватъ следнитъ подпомагания на стопанитъ, които си правятъ торища.

а) времето, употребено отъ стопанина за направата на торище, му се пресмѣта за отбита временна трудова повинностъ;

б) за покупка на строителни материали, на желаещитъ стопани се даватъ безлихвени заеми отъ Б. З. К. Банка, въ размѣръ на 50 на сто отъ стойността на торището и при петгодишно изплащане;

в) Правятъ се всички облекчения за посвѣтияването на строителнитъ материали;

г) Всички книжа по строежъ на торище се освобождаватъ отъ гербъ и всѣкакви такси.

За задоволяване нуждитъ на стопанитъ отъ изкуствени торове, държавата прави доставки на такива. Всѣки земеделски стопанинъ, който желае да се снабди съ изкуственъ торъ, записва нужното му количество при агронома.

Граждани!
Не обсъждайте военни въпроси.

ЗА НЕДВИЖИМИТЪ ИМОТИ на 408 семейства съ силистренско, отъ Северна Добруджа

Преди 15-20 години, много българи отъ северна Добруджа, не можейки да понесатъ тормоза упражненъ отъ румънскитъ власти, се изселиха въ България, а други — 408 семейства — се настигнаха въ Силистренско и силистренскитъ села: Алмалий, Гърлица, Есекьой, Кантия, Куюджукъ, Липница, Гарванитъ и др.

Тия семейства си закупили

полски недвижими имоти, които днесъ, следъ освобождението, останали отгътъ границата и тѣ сж изправени предъ положението да останатъ съвършено безъ никакъв имотъ. Всѣки денъ ги виждаме да се изправятъ предъ границата и да гледатъ отъ далечъ своитъ ниви, лозя и градини, които чужди ги използватъ. За тѣхниятъ въпросъ никжде не става дума.

Министрътъ на земеделието, г. Кушевъ, когато посети Добруджа, лично му се докладва за това положение. Г-нъ министра обеща, че и този въпросъ, както много други, ще бжде разрешенъ. Днесъ отново се образува делегация, която замина за столицата и която ще се представи предъ отговорнитъ фактори на страната съ молба да ускорятъ разрешаването на този въпросъ. До тогава, обаче, смѣтаме за умѣстно, щото респективната комисия по оземляването, да остави нуждия запасъ отъ земя, споредъ пространството притежавано отъ тия жители, съгласно общинскитъ списъци и при разрешаването на въпроса, за което не се съмняваме и тѣ да получатъ своето.

Въпросътъ е важенъ и не търпи отлагане. **Бабуклиевъ**

ста, отдавна сж прахъ и пепелъ...

— Бейската кѣща (така всички наричаха нашата стара кѣща) и тя ли е отъ това време? — запитваше Шидото.

— Не зная. Може да е и отъ по-отдавнашно време. Когато ние я купихме отъ бей, тя бѣше все така стара, каквото е и сега.

— Тогава, на колко години е? Обаждаше се таралекътъ.

— Хмми, знамъ ли... Стара е, и отъ менъ е по-стара.

— А кжде е сега бей?

— Забѣгна нѣкъде. Като дойдохъ московцитъ, ние отидохме при него съ дѣдо ви Господинъ...

Богъ да го прости! Даскалъ Господинъ му каза: чокъ селямъ, ефенди! Научихме, че си щѣлъ да продавашъ тази кѣща, въ Анадола си мислилъ да отивашъ... Мисля, ама не съмъ решилъ още... Ако продавашъ кѣщата

ние сме купувачи. — Отвърна му даскалъ. „Аче, колко давате?“ Мжжътъ ми се замисли, после хвана ржката на бей. Друсаха си тѣ ржцетъ, пазариха се и дѣдо ви Господинъ купи кѣщата. Една шепя жалтици му наброи, все златни наполеони. Бейтъ взе паритъ и, като започна да ги брои, заплака. Тукъ — каза той, — съмъ ражланъ, тукъ отраснахъ... Додето ви стигатъ очитъ, все е мое. Отъ баща си го имамъ... Тѣй думаше той и плачеше. Като старъ човѣкъ плачеше, безъ гласъ, пѣкъ съ сълзи на очитъ...

При тѣзи думи на баба, се омѣлчаваше, — тжжно ни ставаше за нея. Чулахме се, какъ този жестокъ човѣкъ, за когото въ градчето още разправяха небивали нѣща, е ималъ сърдце да плаче. А баба ни гледаше, — синитъ ѝ очи, прозрачни и чисти,

ни прегръщаха и тѣхната топлина ни успокояваше като молитва. И, когато тя поничаше да си върви, Таралекътъ неочакване ѝ подхвърляше:

— Казватъ, бейтъ билъ лошъ човѣкъ?

— Е, синко, и проклетитъ хора иматъ сърдце. Господъ винаги ги наказва за лощевинитъ имъ. И тогава тѣ ставатъ по-мекки и отъ памукъ...

Тукъ баба спираше, каточе да си посме дѣхъ, после продължаваше:

— Лошъ бѣше, деца: мѣра нѣмаха проклетитъ му, земитъ на всички българи бѣ ограбилъ. Слуги ги направилъ при себе си. Ама човѣкъ умира, а земята остава. Невѣрница е тя, — отъ ржка въ ржка отива... Тѣй е! де да може не човѣкъ да ѝ вземе на гърба си, когато е пжтникъ за онии

свѣтъ... А тукъ, на този свѣтъ на човѣка му трѣбватъ само два метра, колкото да легне въ нея и да си почине... та и тя заполи му е? Ехъ нали е казано въ евангелието: отъ прѣстъ сте и прѣстъ ще станете...

Свечеряваше се, сѣнкитъ се сплиташа съ клонитъ на дърветата и всичко наоколо оживяваше. Баба ставаше, изпъкваше ѝ, — д-като се изправяше, гърбомъ праовеше нѣколко крачки, сякашъ годинитъ ѝ тежахъ. Тѣ бѣха превели старческиятъ ѝ кръстъ.

П. Господиновъ

Всѣки българинъ трѣбва да разтвори сърдцето си за България и кесията си за двумилиардния вътрешенъ държавенъ заемъ.

Печатница „Добруджански гласъ“

ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

ЦЕНИТЪ НА ЗЕМЕДЪЛСКИТЪ

произведения за реколта 1941 година

Министерският съвет е одобрил следните цени, по които Дирекцията на храноизнос ще закупува монополните земеделски произведения през реколтата 1941 година.

Обикновена пшеница по 5.20 лв., твърда пшеница по 5.30 лв., бяла пшеница по 5.30 лв. ръж по 4.20 лв. Обикновен ечемик по 3.80 лв., двуреден ечемик

по 4.10 лв., овес по 4 лв., слънчогледово семе по 4.80 лв., рапично семе по 5 лв., обикновен боб по 8 лв., хоровъ или чалия по 11 лв., рпичново семе по 6 лв.

Натоварва се Дирекцията за храноизнос да купува редовна търговска стока, фр. вагон товарна гара: фий по 5 лв., къклица по 2.50 лева.

ТЕЛЕГРАМИТЪ ЗА РУМЪНИЯ

и от Румъния за чужбина

Ромънската администрация съобщава:

1. Частни телеграми от Румъния за чужбина не се приемат с изключение телеграмите на дипломатическото тѣло. Ромънската народна банка, търговските индустриални германски и италиански предприятия, редакциите на вестници и тѣхните оторизирани кореспонденти.

2. Телеграмите подадени от Румънска народна банка, търговските и индустриални предприятия и редакциите на вест-

ниците трѣбва да бъдат написани на ясен ромънски, германски, италиански или френски езици.

3. Частни телеграми за Румъния или въ транзит през Румъния, трѣбва да бъдат написани само на ромънски, германски, италиански езици.

4. Държавните и на дипломатическото тѣло телеграми не са подчинени на тѣзи ограничения.

5. От 30 юний спира отговорността на ромънската администрация относно възвръщането на такси.

ВЪСТИ

— Завчера пребивава в града ни г-н генерал Бакърджиев, директор на отделение Гражданска мобилизация от Министерството на вътрешните работи, който има конференция с всички шефове на учреждения от околията. Г-н генерал Бакърджиев се освесомо за хода на работите в града и околията, същевременно каже даде и нужните осветления и напътствия за добрия вървеж на отделните ведомства.

— През настоящата седмица въ околийското управление, ще започне разглеждането на жалбите подадени срещу първоначалните решения на комисията по облагане данък сгради.

— ДОБРИШКОТО полицейско команданство обявява, че от 8 до 12 юний т. г. ще се състои комисия при обл. полиц. управление гр. Шумен за преглед на кандидати за полиц. училище. Желаящите да постанат въ сѣщото, да си набавят всички необходими документи и на горната дата да се явят въ гр. Шумен. За справка да се отнесат до команданството.

— ДИРЕКЦИЯТА на полицията дири да закупи нови или малко употребявани конни седла, които да бъдат представени на комисия за одобряването им на 20 юний т. г. въ Шуменското обл. полиц. у-ние, на която дата комисията за закупуването им ще заседава.

— ПОКАНВА се гражданството да вземе живо участие при посрещането на бѣгачите, участващи въ надбѣгването

по обиколката на Добруджа, което ще стане на 11, 12 и 13 юний т. г. Официалното посрещане на бѣгачите ще стане на 12 т. м. 11 ч. пр. об., по шосето за Силистра срещу казармите. Присъствението на управителното тѣло и редовните членове е задължително.

— Умоляват се уредниците на чигалищата въ добришката околия да се явят въ Добришката община, стая № 9, за да получат изпратените за тѣх книги от разните краища на старото Царство.

— Министерството на вътрешните работи е издало заповѣд, съ която уведомява, че всички градски и селски кметове да разяснят на населението, че продоволствието на страната е осигурено и да го показват да не премълчава случилите се на спекула, а да съобщава въ градовете въ полицейските участъци, а въ селата въ общинските управления за всички случаи на спекула и нередна проява въ връзка съ продоволствието, като обръщат вниманието, че борбата съ спекулата е възможна само съ съдействието на гражданството и че когато гражданите, по каквито и да е причини, премълчават случилите се на спекула, тѣ стават нейни съучастници и спекулата ще се шири.

— Агенцията на „Чинов. Кооп. Застрахователно д-во“, се премести на ул. „Царь Борисъ“ № 19 — Добрич.

гл. агент инкасаторъ ЛЮБЕНЪ ШИШКОВЪ

— Добришкото ловно-стрелческо дружество „Соколя“ съобщава на всички ловци, съгласно окръжно № 33 от 28

КОЙ ПЛАЩА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

на Бенешъ и генералъ Симовичъ

Парижкитъ в. „Ческе Слово“ въ статията подъ заглавие „Бенешъ и Печекъ“ пише: „Известно е, че голѣмитъ и богати евреи още нѣколко месеца преди чехо-словакката държавна криза продадоха своето имущество въ бивша Чехословакия. Голѣмо внимание възбуди тогава еврейниятъ Печекъ, който продаде всичките свои каменовъжлени мини въ северозападна Чехия на Живностенската банка за твърде ниска цена и то въ времето, когато г. Бенешъ произнасяше голѣми и оптимистични речи и постоянно увѣряваше чешката обществениост, че нищо превратно нѣма да стане. Г-нъ Бенешъ говорѣше за спокойствие, редъ и нормални отношения, докато еврейтѣ извършваха разпродажби. Сѣщо като Печекъ, опитваха Вийманъ, Портхаймъ и други евреи да се освободятъ отъ своето имущество. Европейскитѣ пѣхове вече започнаха да напускатъ потъващите паравоза, докато капитантѣ произнасяше голѣми речи за успокояването на народа. По тоя начинъ г. Бенешъ даде възможност на еврейтѣ за разпродажба и еврейтѣ получиха отъ чешките предприятия пари за нѣща, които по-късно тѣка или иначе биха изгубили. Но не стига това. Бенешъ полагаше сѣщо така лични усилия, щото Печекъ да може нелегално да прехвърли парите въ чужбина, които получил отъ каменовъжлени мини, т. е. нѣколко милиона крони. Всичко това ставаше въ времето, презъ пролѣтътъ на 1938 г., когато чеш-

китъ народъ още здраво вѣрваше въ Бенешовитѣ пророчества. Богатитѣ евреи бѣха отишли на безопасни мѣста и никогато не се чу, че официалнитѣ мѣста отказали на нѣкой отъ тѣхъ паспортъ. Докато чешкитъ народъ още съ доверие сѣдѣше въ краката на Бенешъ, еврейтѣ съ своитѣ имущества заминаваха презъ границата. Г-нъ Бенешъ между това, сигурно е получилъ въ Лондонъ своето възнаграждение отъ своитѣ еврейски привърженици, сѣщо както Симовичъ получа-

валъ нови и нови суми, като възнаграждение за своя бѣгградски престѣпен превратъ, за да може да продължава въ хазартнитѣ игри и да пие шампанско вино. Президентътъ, който даде възможност на еврейтѣ да спасятъ своето имущество, който обаче съвършено неправилно информираше своя собствено народъ, нѣма вече правото да говори въ името и отъ името на своя народъ. Той принадлежи не само между пропалнатѣ величия, но и морално дамгосанитѣ“.

Тодоръ Ст. Кирковъ

(По случай 65 години отъ обесването му)

Въ ранното утро на 7 юний 1876 г. увисна на бесило то още единъ борецъ за свободата на българския народъ — безстрашния комита Тодоръ Ст. Кирковъ. Роденъ на 24 октомврий 1847 год. въ гр. Ловечъ Кирковъ е билъ сръденъ на рѣст, много веселъ и много избухливъ. Още отъ малкъ той се проявявалъ въ игритѣ съ малкитѣ турчета. Винаги билъ въ противния на тѣхъ лагеръ и ги биелъ съ камъни. Като ученикъ Кирковъ билъ единъ отъ първитѣ. Пѣлъ хубаво и знаелъ много турски пѣсни. Знаелъ сѣщо да извѣзва дрехи отъ сѣрма. Презъ юношескитѣ си години Кирковъ се занимавалъ вече съ ханджийство. Но неговото добро сърдце не можело да гледа съ спокойствие на турскитѣ произволи, на безчинствата на дѣл неговитѣ братя и сестри. На 25 годишна възраст, той напусналъ ханаси и станалъ революционеръ, като се хвърлилъ съ несравнимъ жаръ и идеализъмъ въ народната борба. Скоро той станалъ страшилище за турцитѣ съ своята буйност и неустрашимост. Отъ неговото героичество и самопожертвователност започнали да черпятъ примѣръ много млади български синове.

Преследванъ усилено отъ турцитѣ, презъ една тъмна нощъ Кирковъ избѣгалъ въ Румъния и още сѣщата година (1876) преминалъ обратно Дунава заедно съ попъ Харитона като двамата успѣли да събератъ набързо 500 млади мом-

чета. Затворени въ Дръновския манастиръ, тѣ героически се сражавали съ турцитѣ, но когато били обградени безизходно, Кирковъ се промъкналъ една нощъ презъ турския кордонъ заедно съ 20 души свои другари. Той провѣлъ другаритѣ си презъ Тръвна и Елена и спрѣлъ въ хубавия Сливенски балканъ. Другаритѣ му се убедили че той е роденъ воевода и никой не му успорилъ това право.

Славата на Кирковъ се носѣла като мълния между турцитѣ а народътъ и днесъ още пѣе пѣсни за храбрия бунтовникъ Турцитѣ били оценили главата му за много пари, но никога не могли да го хванатъ. Той билъ неуловимъ като сѣнка. Но както много български революционери отъ това време, и Кирковъ станалъ жертва на предателство. Единъ български кметъ съобщилъ диритѣ му на турскитѣ заптиета и тѣ най-после сполучили да го заловятъ. На връхъ Еньовденъ — 7 юний 1876 г. — бесилката била издигната, и Кирковъ увисналъ на вѣжето. До последния моментъ той се държалъ като истински герой и храбрецъ и издъхналъ съ усмивка на уста.

Тогава Кирковъ билъ едва на 29 години. . . 85 години сѣ се изминали отъ този паметен юлски день, но образътъ на героя остава живъ чрезъ дѣлата въ сърдцата на идващите поколения!

Ан. В. И-66

БОКСА

АРАБИНЪ

Голѣми количества (върсатъ)

МУХОЛОВКИ — ГРАФИТЪ

Очаквайте посещение на пѣтника ни.

Химическа лаборатория ИВ. САВОВЪ

ВАРНА ул. Ген. Тошевъ № 39

Продавамъ

1. Една вършачка ЛАНЦЪ съ барабанъ 150 см., всичкитѣ лагери съчмени, винчъ и камшитѣ включително и голѣмият.

2. Единъ тракторъ ХАРТЪ ПАРРЪ 18-36.

Нито вършачката, нито трактора се нуждаятъ отъ ремонтъ.

3. Два цинкови 200 литрови варели и 4 желѣзни 400 литрови.

Господинъ Ивановъ — Силистра

— ТЪРСЯ да купя тепавица съ лукове. Купуване веднага. Редакцията.

За английскитѣ морски загуби

Хамбургъ — Въ германскитѣ корабоплавателни кръгове се отбелязва съ интересъ едно съобщение отъ Ню-Йоркъ; споредъ което петролното дружество Вакуумъ Ойлъ Компани е изгубило 8 отъ 29 тѣ пѣтуващи подъ английско знаме паравозно-цистерни, вследствие нападения на германски морски сили. Освенъ това, силно повредени били други 3 паравозно-цистерни, а други два били задържани въ френски пристанища. Ако и при другитѣ паравозни дружества загубитѣ сѣ такива, една криза въ английското снабдяване съ нафта е неизбежна.